

# ПРОТОКОЛ

№ 5612

гр. София, 28.11.2023 г.

**СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 37 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветан Ив. Колев

при участието на секретаря Александрина Кр. Попецова и прокурора С. Анг. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Цветан Ив. Колев Частно наказателно дело № 20231100206671 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП се явява прокурор С. С..

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА **Б. Ц. Ц.** – редовно призован, се явява лично, доведен от органите на Съдебна охрана.

За него се явяват адв. **К. А.** и адв. **З.**, упълномощени защитници.

ЗА НАЧАЛНИКА НА ЗАТВОРА ГР. СОФИЯ се явява инспектор **Т. Г.**. Същият представя заповед № Л-353/18.10.2021 г. на Началника на Затвора гр. София за осъществяване на представителство на Началника на Затвора гр. София.

**Становище на страните по хода на делото:**

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР Г.: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

АДВ. З.: Моля да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЯТ Ц.: Да се даде ход на делото.

**СЪДЪТ**, намира че не е налице процесуална пречка по даване ход на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

СНЕ СЕ самоличността на лишения от свобода, както следва:

Б. Ц. Ц. – роден на \*\*\*\*\* година в гр. София, живущ в гр. София, българин, български гражданин, осъждан, със средно образование, женен, работи като животновъд, ЕГН \*\*\*\*\*.

На осн. чл. 274 ал. 1 НПК, съдът разяснява на страните правото им на отвод към състава на съда, към съдебния секретар, а на лишения от свобода и неговия защитник правото на отвод и към прокурора.

СТРАНИТЕ *поотделно*: Нямаме искания за отводи.

СЪДЪТ, на осн. чл. 274, ал. 2 НПК, разяснява на лишения от свобода и неговия защитник правата му по чл. 55 и следващите от НПК.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Ц.: Разбирам правата си.

На осн. чл. 275 НПК, съдът дава дума на страните за искания по реда на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания.

ИНСПЕКТОР Г.: Нямам искания по доказателствата. Представям справка по изтърпяната част от присъдата към днешна дата.

АДВ. А.: Нямам искания, няма да соча доказателства.

АДВ. З.: Нямам искания, няма да соча доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

ЗАЩИТНИЦИТЕ *поотделно*: Да се приемат.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Ц.: Да се приеме.

СЪДЪТ, на основание чл. 276, ал. 1 от НПК,

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ**, което започва с доклад на производството.

Образувано е по реда на чл. 437, ал. 1 и следващите от НПК, вр. чл. 70, ал. 1 от НК. Образувано е въз основа на молба, депозирана от Б. Ц., чрез упълномощен защитник, с която е направено искане за УПО по отношение на наказание ЛОС, което търпи по настоящем.

**ПРОЧЕТЕ СЕ.**

ОСЪДЕНИЯТ Ц.: Поддържам молбата си.

АДВ. А.: Поддържа молбата.

АДВ. З.: Поддържа молбата.

ИНСПЕКТОР Г.: Няма да представям други доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Да се приеме представената справка от инсп. Г.. Няма да изисквам доказателства.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Ц.: Да се приеме представената справка от инсп. Г..

**СЪДЪТ**

**ОПРЕДЕЛИ**

**ПРИЕМА** като доказателство по делото приложената днес справка за изтърпяната част от наказание „Лишаване от свобода“ към 28.11.2023 година, както и представените при депозиране на молбата в съда доклад на инсп. СДВР, план за изпълнение на присъдата и затворническо досие на Б. Ц..

**СТРАНИТЕ поотделно:** Нямаме искания.

**СЪДЪТ** намира делото за попълнено с доказателствен материал, изяснено от фактическа страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ ЗА ПРИКЛЮЧЕНО.**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.**

**АДВ. А.:** Уважаеми г-н Председател, смятам, че са налице предпоставките на чл. 36, които са изпълнени и подзащитният ми се е поправил, за което е дал доказателства с поведението си и работата, която и

по настоящем извършва в затворническото общежитие, съжалява за деянието си и оттук занапред е дал обещание, че повече няма да бъде криминално проявен, с оглед на което моля да постановите решение, с което да определите УПО и за останалата част да наложите изпитателен срок.

**АДВ. З.:** Поддържам казаното от колежката А., моля да уважите молбата.

**ОСЪДЕНИЙТ Ц. за лична защита:** Нямам какво да кажа, спазвам правилата, спазвам работата, гледам да не допускам грешки, върша си я съвестно. Съжалявам за случилото се, имам бизнес, имам работа, имам и спортен клуб, той също ми носи доходи, така че...

**ПРОКУРОРЪТ:** Уважаеми г-н Съдия, считам, че молбата за постановяване на УПО от изтърпяване на остатъка от наказанието „Лишаване от свобода“ по отношение на осъдения следва да бъде оставено без уважение. Считам, че не са налице категорични доказателства за поправянето му, като съгласно становището на затворническата администрация, която намирам, че следва да бъде споделена, корекционният процес на осъдения не е приключил, като не е изпълнен и планът към присъдата.

**ИНСПЕКТОР Г.:** Уважаеми г-н Съдия, Началника на затвора възразява на молбата на Б. Ц. на този етап той да бъде условно предсрочно освободен, тъй като от настоящата присъда, която изтърпява в момента, от две години „Лишаване от свобода“ единствено е налице формалната предпоставка за това, изтърпял е изискуемата част от половината от наложеното наказание.

По отношение на това дали е дал достатъчно данни за своето поправяне и превъзпитание администрацията на затвора счита, че това към момента не е така. Първоначално определеният риск от рецидив е в средни стойности, към момента той не е променен, дефицитите по проблемите зони не са преодолен, с което следва, че корекционния процес не е завършен. Определено осъденият Б. Ц. е трудово ангажиран, работата с която се

занимава е отговорна и той се отнася с уважение към нея, няма регистрирани нарушения на реда и дисциплината и наказания, от края на миналия месец е получил дори награда, но това в никакъв случай не е достатъчно да се вземе становище, че корекционния процес е завършен.

Отделно от това, искам да спомена, че следва да изтърпи и още 6 месеца „Лишаване от свобода“ по друго наказание. Не на последно място, режимът е първоначално определеният – „строг“, към момента целите на наказанието не са постигнати и моля да оставите молбата му без уважение.

**СЪДЪТ дава право на последна дума на ОСЪДЕНИЯ Ц.:** Искам да помоля да вземете предвид, че присъдата е на общ режим, а аз съм на строг режим, срокът, който може да падне режима при положение, че нямаш провинения е 6 месеца, а аз лежа 9 месеца, имам 4 месеца лежано към едната присъда и 3 месеца към другата присъда, което също намалява доста срока, който е за излежаване. Имам пусната молба, която е още 6-ти месец, но не се обърна внимание, не ми отговориха и на молбата. Също така участвам във всички спортове.

СЪДЪТ счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе след тайно съвещание.

След тайно съвещание, съдът намери следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 1 от НПК, вр. чл. 70, ал. 1 от НК. В съдебно заседание страните изложиха съображенията си, като молителя Б. Ц. релевира доводи в подкрепа на молбата, депозирана от неговите процесуални представители. Същите доводи бяха доразвити и от защитниците му. В противовес на изложеното от тях, представителят на СГП поддържа становището, че молбата намира за неоснователна, а в подобна насока бяха и мотивите на представителя на Началника на затвора София, според които молбата не подлежи на уважаване.

Съдът, съобразявайки становището на страните, материалите и доказателствата събрани в това производство, както и закона, намира от фактическа и правна страна следното:

Депозираната молба е процесуално допустима, депозирана е от лице, което има качеството лишен от свобода към този момент, т.е. изпълнява наказание „Лишаване от свобода“ в затвор на територията на Република България. По отношение на същия не е налице ограничението, тъй като към този момент той не е подавал друго искане за условно предсрочно освобождаване по отношение на това наказание, търпяно от него.

По същество на направеното искане, съдът намира следното:

Както и страните коментираха в пледоариите си по същество основанията за допускане на условно предсрочно освобождаване са правно регламентирани в разпоредбата на чл. 70 от НК. Съобразно тази разпоредба необходимо е наличието на две кумулативни предпоставки, които биха могли да дадат основание на съда да допусне условно предсрочно освобождаване. Първата от предпоставките, макар и тя в текстовия формат да е посочена като втора, това е формално изтеклия срок на изтърпяване на наказанието, който законодателят е уредил в две хипотези – общата от  $\frac{1}{2}$  и изключителната при опасен рецидив от  $\frac{2}{3}$  от наказанието „Лишаване от свобода“. В случая изискуемия срок от  $\frac{1}{2}$  „Лишаване от свобода“ по отношение конкретно на едното от осъжданията, които са подлежащи на изпълнение по отношение на Б. Ц., това по НОХД №3222/2016 година на СГС, е изтърпян, т.е. е изтекъл. Видно от приложената и днес справка от Началника на затвора София към 28.11.2023 година лишеният от свобода е изтърпял всичко, т.е. с включен срок на фактическо изтърпяване с оглед приспадане по чл. 59 от НК на време, през което същият е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и срок, който е приспаднал от изпълнявана от Ц. трудова дейност в затвора, възлиза на 1 година, 4 месеца и 24 дни. Остатъкът от 7 месеца и 6 дни очевидно е под  $\frac{1}{2}$  от наказанието определено му по посоченото общ характер дело от две години „Лишаване от свобода“. В този смисъл първата от предпоставките несъмнено е налице.

Втората от кумулативна предпоставка на чл. 70, ал. 1 от НК законодателят е уредил в относителен и зависим от поведението от една страна на самия лишен от свобода, от друга от способностите на пенитенциарното заведение да му въздейства предпоставка. Законодателят лаконично в посочената разпоредба на НК е посочил, че лишеният от свобода следва да е дал доказателства за поправянето си, т.е. както и защитниците

отбелязаха, на практика законодателят е извършил една своеобразна препратка към чл. 36 от НК, касаеща доказателства за поправяне и превъзпитание във връзка с изпълнение на основна цел на наказателната репресия, упражнена върху съответния осъден, т.е. превантивното от една страна и друга - превъзпитателната роля на наказанието по отношение на дееца. До тук НК е спрял с уточнението какво следва да има предвид съда когато приема или не приема наличието на такова поправяне. С разпоредбата на чл. 439а, ал. 1 законотворецът се е опитал да запълни тази празнота в НК, като там в един последователен порядък е посочил, че доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за продължителната промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието - като доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни и спортни дейности, обществено полезни прояви и т.н. За наличието на такива, т.е. доказателства за желание за поправяне и наличие на фактическо такова, съдът може да съди единствено по писмените доказателства, които са представени по делото и които в настоящия случай представени единствено, разбира се, от Началника на затвора София. Съобразявайки приложеното досие на лишения от свобода е видно, че по отношение на същия е извършвана активна работа в пенитенциарното заведение, но същевременно видно от доклада, на който разпоредбата на чл. 439а, ал. 2 от НПК е придала съществена роля, т.е. докладът по чл. 155 от ЗИНЗС, основният рецидив, върху който следва да бъде градена представата за това дали лишеният от свобода се е поправил не е с достатъчно снижен интензитет. Като мотив да се приеме това инсп. СДВР, който е изготвил доклада е отбелязал отношение към правонарушението и неприемане на собственото криминално поведение, такива са обстоятелства, които са отразени в доклада и те са доразвити с посоченото от инспектора, че лишеният от свобода все още не разбира мотивите си за криминалното си поведение и смята присъдата си за несправедлива. Доколкото и по-горе съдът посочи, че ролята на наказанието „Лишаване от свобода“, както и на всяко друго наказание е от една страна персонална към самия осъден, същият да бъде превъзпитан и поправен, то очевидно, че отразеното в доклада показва обстоятелства, които са различни от целените от закона. В едно от своите изречения по-горе, съдът посочи, че това е двойка роля, т.е. постигането на тази преследвана цел е в тежест както на лишения от свобода, който следва да

положи усилия за постигане на подобен резултат, така и на органите на затвора или затворническото общежитие, в което той е въдворен, а посоченото от иснп. СДВР може да се направи извод, че тази роля не е добре изиграна и от двете страни. Действително не без значение е и обстоятелството, че в настоящия момент се иска допускане на условно предсрочно освобождаване по наказание, което е приведено в изпълнение, но след което предстои изтърпяване на друго наказание „Лишаване от свобода“ и макар и формално това да не следва да бъде отчитано когато се преценява наличието или не първата от кумулативните предпоставки на чл. 70 от НК, то основанието като общ срок за настъпване на общите хипотези на допустимост на крайно освобождаване на лицето, биха настъпили след фактическото изтърпяване на другото наказание, за което тогава пък не би могло да бъде допустимо условно предсрочно освобождаване ако бъде произнесено подобно по това настоящо производство.

В този смисъл, обобщавайки, съдът стича, че към настоящия момент доколкото липсват доказателства за наличието на втората от предпоставките на чл. 70 от НК, то основание за допускане на условно предсрочно освобождаване не са налице, в която връзка

**СЪДЪТ**

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** молбата на Б. Ц. Ц. с ЕГН \*\*\*\*\* за допускане на условно предсрочно освобождаване по наказание „Лишаване от свобода“ наложено по НОХД № 3522/2016 година по описа на СГС.

**ОПРЕДЕЛЕНИЕТО** не е окончателно и подлежи на обжалване и протестиране по реда на Глава 22 в 7-мо дневен срок пред САС.

Съдебното заседание приключи в 10:30 часа.

Съдия при Софийски градски съд: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_